

Jo crec que quan arriba, ens canvia fins i tot la llum dels ulls.

Uns ulls, sobre tot, que no hi estiguin acostumats a rebre notícies agradables.

Si, passa poques vegades. Però, sens dubte, quan ocorreix, el cor crema com foc intens.

Tot és tenir la paciència d'aquell que espera un magnífic testament. Dessitjar-la.

Imaginar-la. Plens d'incertesa. Amb els recels propis del gat sempre espantat.

Cada dia amb la mascareta posada. Com si ser professional no comportés negligits a l'ànima.

I, quan arriba, una darrera notificació et fa saber que el contrari ha apel·lat.

A la vida de l'advocat la tradició diu que es dóna. Però mai serà teva.